

GOIGS

A LLAOR DE SANT ANTONI ABAT

PATRO DEL GREMI DE TRAGINERS DE LA CIUTAT D'IGUALADA

Puix el vostre exemple ens crida
a seguir-vos ben lleugers:
Pels camins d'aquesta vida
güieu sempre els traginers.

Vostra vida al cor ens parla,
Sant Antoni penitent:
per ço en GOIGS volem cantar-la
amb desigs de seguiment.
Imitar vostra embranzida
són els nostres grans dalers.
Pels camins...

A l'Egipte, un jorn, s'obria
vostre esguard a la claror;
mes vegéreu com fulgia
altra llum que era millor.
Prou la cerquen de seguida
vostres passos dreturers.
Pels camins...

Un cop orfe, i el dimoni
vol que us tempti el brill de l'or,
repartiu el patrimoni
i us feu pobre ben de cor.
Nova llar heu escollida
que no en vol pas de diners.
Pels camins...

Escollint la via estreta
dels consells de Jesucrist,
viviu, fent d'anacoreta
en un lloc desert i trist,
vida dura i recollida
de costum rígid i austers.
Pels camins...

La inclement i negra cova
que us serveix de llar i abric
aviat la cerca i troba
Satanàs, vostre enemic.
Ve amb astúcia maleïda
amagant sos instint fers.
Pels camins...

Amb dejunis i abstinències,
amb cilicis i oracions
ofegueu vós les ardències
del gran foc de les passions.
Cada jorn de lluita ardida
us duu un guany de nous florerers.
Pels camins...

Vostre exemple forma escola
i al desert van nous germans;
ja no s'ou una flor sola,
han florit nous ermitans.
Per aquella gran florida
que els ermots torna en vergers:
Pels camins...

El voler de Déu us porta
on Sant Pau fa d'ermità,
i a tots dos us reconforta
fent que un corb us porti un pa.
Déu jamai els seus oblida
i obre, a temps, els seus graners.
Pels camins...

Venerat com un oracle
per deixebles i companys,
deixa estela de miracle
vostre mort als cent-cinc anys.
De la tasca ja finida
recolliu els fruits darrers.
Pels camins...

A Igualada hi ha la COLLA
que, cada any, a mig gener,
fins l'amor la torna folla
pels obsequis que us sol fer.
Quina festa més llúida!
Quins Tars Tombs més fatxenderers!
Pels camins...

Són ambdues centenàries
les banderes gremials
que us han dut nostres pregàries
en ses ales triomfals.
Tots amb l'ànima enardida
següiem els banderers.
Pels camins...

En el jorn de vostra Festa
us portem el bestiar;
preserveu-lo de la pesta,
beneïu-lo alçant la mà.
Feu-lo dòcil a la brida
i a la veu dels establers.
Pels camins...

Beneïu també els del GREMI
que us honoren amb tant zel;
feu que, un jorn, l'eternal premi
puguin rebre dalt el Cel,
Feu que trobin acollida
presc que el cor us fa sincers.
Pels camins...

Vostra vida virtuosa,
gloriós Antoni Abat,
com si fos mel saborosa,
en els GOIGS tots hem gustat.
D'eixa mel tan exquisida
serem sempre llaminers.
Pels camins...

Puix amb veu enervorida
som els vostres pregoners:
Pels camins d'aquesta vida
güieu sempre els traginers.

†. El Senyor va conduir per camins drets al just.

PREGUEM:

† I li mostrà el Reialme de Déu.

Senyor, que la intercessió de St. Antoni Abat ens reconforti, i el que no puguin obtenir els nostres mèrits ens ho aconseguixi abastament el seu Patrocini
Per Crist Senyor nostre. — †. Així sia.

Dipòsit legal B. 2697 - 1967

RETALL D'HISTÒRIA

En una relació, feta en 1784, dels beneficis existents a la Parròquia de Santa Maria d'Igualada, consta que un d'ells era posat sota l'advocació de Sant Antoni Abat. A més, a la mateixa Parroquial, entrant a mà esquerra on avui hi ha el Baptisteri, hi havia l'altar de l'Ecce-Homo en el qual s'hi venerava una imatge de Sant Antoni Abat. Era una talla de filiació barroca d'un metre escàs d'alçada. Aquesta escultura, en 1922, va ésser assentada en l'altar de Sant Josep damunt d'una peanya actualment dipositada al Museu de la Ciutat del mateix estil. També el Sant Anacoreta tenia dedicada una fornícula angular de les quatre exteriors que circumdaven l'obra de fàbrica del temple.

Documents de l'any 1816, esmenten el "Gremi de St. Antoni Abat". I en 1822, els propietaris i menadors de cavalleries, adquiriren una bandera coneguda avui per la BANDERA PETITA DE ST. ANTONI. Es tradició que des d'aleshores ençà s'ha solemnitzat el 17 de gener amb Ofici, Benedicció de bestiar i Tres Tombs, baldament en algunes èpoques els Tonis es dividissin en dues colles, ja que la bandera que s'inaugurà l'any 1856 nomenada la BANDERA GRAN, procedeix d'una mena de bandositat. Modernament amb una germanor digna d'encomi, actua una sola colla amb el nom de "Gremi de Traginers".

Ultra la gent de la tralla, pertanyen al Gremi de Traginers, les professions auxiliar del ram i així mateix els porcaters, vaquers, cabrers..., calculant-se que per la diada de Sant Antoni Abat, es festa grossa a més d'un miler de llars igualadines.

La bandera PETITA és confeccionada en domàs carmesí. Té la forma de gallardet i mostra al bell mig d'ambdues cares la imatge de Sant Antoni i el típic porquet. El cim de l'asta ostenta una petita escultura del Sant treballada en fusta. Aquest estendard, a conseqüència de diverses reparacions va quedar reduït a les mides de 1'80 X 1'33.

L'altra bandera —LA GRAN— es de domàs color porpra i de forma gairebé quadrangular. Mideix 2'15 X 2'10. A cada cara, damunt del mateix teixit, hi ha pintada la imatge del Sant Penitent i hi campegen unes llegendes al·lusives. Al cim de l'asta hi ha acoblada una imatge de Sant Antoni de Pàdua. Hom suposa que no es deuria disposar de cap imatge de Sant Antoni Abat i s'empraria la del Miracler de Pàdua substituïnt-li el liri per un gaiato.

Fins fa pocs anys, els genets de la bandera PETITA havien de cavalcar atzembles o bestiar mular, i cavalls o eugues els de la GRAN. Per això molta gent distingeix aquestes ensenyes per la bandera "dels matxos" i la bandera "dels cavalls".

Durant la vigília del dia de Sant Antoni, les banderes són exposades al balcó dels respectius banderers amb domassos i lluminària. Tant en el moment de pujar-les-hi com en el de davallar sona la música de "La Patera". Banderes, banderers i cordonistes tenen lloc preferent en les cercaviles, en l'Ofici, en els Tres Tombs i en la Benedicció. En començar els Tres Tombs es reparteixen uns petits panets que han estat beneïts a l'hora de l'Ofici i que tots els cavallers en donen a menjar a les cavalcades.

Pel 17 de Gener de l'any 1945, hagué lloc la benedicció i col·locació de la primera pedra d'un altar dedicat a Sant Isidre, Sant Cristòfor i Sant Antoni Abat. Es el primer tocant a l'altar major de Santa Maria pel cantó de l'Epístola. S'inaugurà dins el mateix lustre. El mateix 17 de gener del 1951, es beneïa l'actual imatge del Sant, obrada amb un detall molt curiós: El clàssic companyó de Sant Antoni porta un garrinet mort a la boca evocant un miracle ocorregut a Barcelona, car, diu la tradició, que es presentà davant del Sant una truja amb un fillet mort i que aquest recobrà la vida mitjançant la benedicció que impartí el gloriós anacoreta.

Amb desig de santa emulació amb els altres Gremis, en l'Ofici de l'any 1946, s'estrenaren els presents Goigs que han meregut elogis dels col·leccionistes, tant per la lletra i la música, certament exquisides, com per la curosa presentació de les diferents edicions, totes elles escampades arreu de Catalunya.

F. Victori Aguilera (†)
1960

Facsimil dels Goigs, mides de l'original: 314 X 198 mm.

Lletra: Antoni Malats, prev. Música: Joan Just (†). Dibuix: Salvador Balcells.

EDICIO AMB MOTIU DE LA TRADICIONAL ROMERIA DEL GREMI DE TRAGINERS D'IGUALADA, A LA VERGE DE GRACIA DE LA TOSSA DE MONTBUI.

N.º XXI DE LA COL·LECCIO DE GOIGS FACSIMILATS DE LA COMARCA D'ANOIA EDITATS PEL GRUP "AMICS DELS GOIGS" DEL CENTRE D'ESTUDIS COMARCALS D'IGUALADA

Gràjiques Anoià. S. A. - Igualada. 1980